

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 2Tos/51/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5814010170
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Wänkeová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2016:5814010170.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dany Wänkeovej a sudkýň JUDr. Márie Urbanovej a JUDr. Evy Kyselovej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 20. júla 2016 v Žiline, o sťažnosti odsúdenej T. X. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 9Nt/4/2014 zo dňa 8.3.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdenej T. X. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Námestovo podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdenej T. X. na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Námestovo pod sp.zn. 4T/107/2012.

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že pokiaľ ide o tvrdenia odsúdenej v návrhu na povolenie obnovy konania, výhrady voči výmere trestu a postupu súdu pri jeho ukladaní, rovnako výhrady voči právnej kvalifikácii súdeného skutku, ako aj námietka miestnej nepríslušnosti nespĺňajú zákonné podmienky na povolenie obnovy konania vymedzené ustanovením § 394 Tr. por. V ďalšej prevažnej časti návrhu sa odsúdená domáhala iba nového hodnotenia dôkazov, ktoré už bolo vykonané súdmi oboch stupňov. Poukazovala na rozpory vo výpovediach obžalovaného G. A., pričom jej návrh na vykonanie konfrontácie bol zamietnutý, poukazovala na nezákonnosť výpovedí G. A., pretože v čase výsluchov bol konzumentom drog, čo priznal a vyplynulo to aj z listinných dôkazov, pričom návrh na odber vzorky moču bol tiež zamietnutý. Prvostupňový súd zdôraznil, že pokiaľ ide o tieto tvrdenia odsúdenej, nejedná sa o žiadne nové tvrdenia, so všetkými týmito tvrdeniami sa už vysporiadal ako prvostupňový, tak aj odvolací súd, dokonca aj odsúdená uviedla, že tieto jej návrhy na vykonanie dokazovania, napriek tomu, že žiadala, aby boli vykonané, vykonané neboli. Odsúdená zároveň návrh na povolenie obnovy konania odôvodnila tým, že v máji 2014 sa v návštevnjej miestnosti náhodne stretla s odsúdeným G. A., ktorý sa jej ospravedlnil, pretože klamal, pričom toto jeho ospravedlnenie počula aj T. J.. Keďže išlo o novú skutočnosť, súd predvolal na verejné zasadnutie G. A., ktorého vypočul v pozícii svedka. Na verejnom zasadnutí G. A. potvrdil, že sa skutočne stretol s odsúdenou, ktorej sa ospravedlnil, pretože musel niečo popliesť, keď krajský súd tak rozhodol. Následne uviedol, že krajský súd jeho výpoveď nesprávne pochopil, mohol sa aj zle vyjadriť ohľadne množstva drog, ktoré odovzdal X.. Súd jeho vyjadrenia považoval za účelové. Svedok k týmto skutočnostiam vypovedal tak v prípravnom konaní, ako aj v konaní na súde, pričom jeho výpovede boli konzistentné a logicky nadväzovali na ďalšie vykonané dôkazy. Samotná skutočnosť, že sa ospravedlnil odsúdenej ešte neznamená, že klamal, ako si to mylne vysvetlila odsúdená. Okresný súd teda nezistil dôvody na povolenie obnovy konania a návrh odsúdenej ako nedôvodný zamietol.

Proti tomuto uzneseniu, bezprostredne po jeho vyhlásení, podala sťažnosť odsúdená a sťažnosť písomne odôvodnila prostredníctvom svojho obhajcu v podstate tým, že nesúhlasí s rozhodnutím okresného súdu. Za novú skutočnosť, resp. predtým neznámy dôkaz považuje odsúdená zmenu

výpovede G. A., ktorý bol na verejnom zasadnutí konanom dňa 8.3.2016 vypočutý ako svedok a ktorý k podstatným okolnostiam zmenil svoju výpoveď z pôvodného trestného konania. G. A. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí 8.3.2016 uviedol, že v období od augusta 2011 do novembra 2011 doviezol pre odsúdenú X. drogy len päťkrát, a to v rozsahu 2 až 4 dávok. Zároveň uviedol, že počas tohto obdobia bolo niekoľko týždňov, počas ktorých v Dolnom Kubíne za účelom predaja drog vôbec nebol. G. A. na verejnom zasadnutí 8.3.2016 taktiež uviedol, že pokiaľ chodil do Dolného Kubína ku X., tak nie kvôli rozvozu drog, ale kvôli tomu, že spreď domu X. brával autom priateľku odsúdeného B., ktorá u X. počas návštevy u B. nechávala svoje dieťa. Výpoveď G. A. na verejnom zasadnutí vo vzťahu k trestnej činnosti odsúdenej X. je výrazne odlišná od jeho výpovedí v pôvodnom trestnom konaní. V ďalšom namietala odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu s tým, že na rozdiel od okresného súdu je odsúdená toho názoru, že práve výpoveď G. A. na verejnom zasadnutí 8.3.2016 logicky nadväzuje na iné vykonané dôkazy v pôvodnom trestnom konaní, a preto je jeho terajšia výpoveď dôveryhodná. Malý počet dávok drog odsúdenej X., ktorý uviedol A. vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí 8.3.2016, zodpovedá aj inému tvrdeniu G. A., ktorý stále tvrdil, že za obdobie od augusta 2011 do prvej polovice novembra 2011 boli týždne, čo za odsúdenou vôbec nechodil, z čoho logicky vyplýva, že nemohol odsúdenej X. doviesť také množstvo drog ako uvádzal v pôvodnom trestnom konaní. Terajšie tvrdenie G. A. o malom počte dávok drog odsúdenej X. tiež zodpovedá aj skutočnosti, že motorové vozidlo Škoda Felícia, na ktorom mal G. A. voziť odsúdenej drogy bolo počas obdobia od augusta 2011 do prvej polovice novembra 2011 asi 3 týždne v oprave. Ďalším dôkazom, že práve výpoveď G. A. v pôvodnom trestnom konaní, kde uvádzal, že rozvoz drog pre odsúdenú robil 4 až 5-krát týždenne je nedôveryhodná a nenadväzujúca na ostatné vykonané dôkazy v pôvodnom konaní, potvrdzuje aj obsah listu napísaného odsúdeným F. O., ktorý bol okresnému súdu predložený. V liste odsúdený O. uviedol, že A. nevozil drogy do Dolného Kubína odsúdenej, ale jemu. Poukázala ďalej na to, že v pôvodnom trestnom konaní bol vykonaný ďalší dôkaz, a to odposluchy telefonátov z telefónneho čísla XXXX XXXXXX. V pôvodnom trestnom konaní nebolo preukázané, že odposluchy telefonátov z tohto telefónneho čísla sa týkali komunikácie odsúdenej X., pretože číslo nebolo evidované na jej meno. Nebola jej odobratá vzorka hlasu a žiaden svedok takúto komunikáciu s X. nepotvrdil. Ak by aj súd vyhodnotil, že hovory z tohto telefónneho čísla uskutočnila odsúdená, odposluchy z tohto telefónneho čísla boli uskutočnené len za obdobie 4 dní od 12.9.2011 do 15.9.2011, pričom v uvedených odposluchoch sa údaje o množstve drog v podstate nevyskytujú, teda výpoveď G. A. v pôvodnom trestnom konaní nenadväzuje ani na uskutočnené odposluchy telefonátov. V pôvodnom trestnom konaní bola v byte, kde bývala odsúdená X., vykonaná domová prehliadka, pri ktorej bol zákonným spôsobom získaný dôkaz 1 až 3 dávky drogy. Ani tento dôkaz nenadväzuje vo vzťahu k rozsahu trestnej činnosti na výpoveď G. A. v pôvodnom trestnom konaní. Jeho výpoveď v pôvodnom konaní, kde uvádzal, že rozvoz drog pre odsúdenú robil 4 až 5-krát týždenne v pôvodnom trestnom konaní nepotvrdil žiaden vypočutý svedok. Nevierohodnosť výpovede G. A. v pôvodnom trestnom konaní zvyrazňuje aj skutočnosť, že G. A. bol počas výpovedí v pôvodnom trestnom konaní pod vplyvom drog. Odsúdený to sám počas pôvodného trestného konania vo svojich výpovediach potvrdil, že je konzumentom drog. Skutočnosť, že odsúdený A. bol pod vplyvom drog počas prípravného konania vyplýva i z vykonaného dokazovania v trestnom konaní a z odborného vyjadrenia pracovníčky toxikologického laboratória súdno-lekárskeho pracoviska Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou v Martine. Ďalším dôvodom pre povolenie obnovy konania je preto skutočnosť, že G. A. na verejnom zasadnutí dňa 8.3.2016 potvrdil, že počas svojich predchádzajúcich výpovedí v pôvodnom trestnom konaní bol pod vplyvom omamných látok, čo spôsobuje nezákonnosť jeho výpovedí v pôvodnom trestnom konaní. Ďalej poukázala na list F. O., ktorý potvrdzuje skutočnosti uvádzané G. A. na verejnom zasadnutí a namietala tiež, že navrhovala výsluch svedkov T. J., F. O. a K. F., čo však súd zamietol.

Dôkazy v pôvodnom trestnom konaní za zistených okolností neodôvodňujú právnu kvalifikáciu podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., pretože jediným priamym dôkazom v pôvodnom trestnom konaní bola práve výpoveď G. A.. Vzhľadom na to, že G. A. na verejnom zasadnutí dňa 8.3.2016 vo vzťahu ku rozsahu trestnej činnosti odsúdenej zmenil svoju výpoveď z pôvodného trestného konania, je nová výpoveď G. A. spôsobilá odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdenej. Táto nová výpoveď má závažný dopad na právnu kvalifikáciu skutku u odsúdenej. Rovnako aj list F. O. je novým dôkazom súdu predtým neznámym, ktorý je spôsobilý odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdenej. Tento nový dôkaz navyše potvrdzuje výpoveď G. A. na verejnom zasadnutí. V trestnej veci teda existujú dôvody na povolenie obnovy konania, a preto odsúdená žiada, aby krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil a povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdenej.

Prokurátor sa k podanej sťažnosti odsúdenej nevyjadril.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle ustanovenia § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo, pričom zistil, že sťažnosť odsúdenej T. X. nie je dôvodná.

Krajský súd preskúmaním predloženého spisového materiálu a napadnutého uznesenia zistil, že okresný súd v rámci procesného postupu dodržal všetky základné zásady trestného konania, ktorú sú uvedené v ustanovení § 2 Tr. por. a dospel k vyhlásenému uzneseniu po správnom procesnom postupe a v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania je aj podľa názoru krajského súdu správny a zákonný a rozhodnutiu súdu prvého stupňa v zásade nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe, alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatelia alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Za skutočnosti súdu skôr neznáme sa považujú také, ktoré nemohli byť predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa týka návrh na povolenie obnovy konania. Takouto skutočnosťou je objektívne existujúci stav, ktorý nie je v tej istej veci dôkazom, ale ktorý môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu veci. Novú skutočnosť treba v konaní o obnove konania spravidla preukázať novým dôkazom.

Za dôkazy súdu skôr neznáme sa považujú predovšetkým také dôkazy, ktoré neboli súdom vykonané v pôvodnom konaní, alebo v pôvodnom konaní boli síce vykonané, ale s novým obsahom, odlišným od obsahu v pôvodnom konaní.

Pri posudzovaní podmienok obnovy konania aj podľa citovaného zákonného ustanovenia zákona (§ 394 ods. 1 Tr. por.) súd hodnotí návrh z dvoch hľadísk:

- 1./ či ide o skutočnosti alebo dôkazy predtým súdu neznáme,
- 2./ či by tieto skutočnosti alebo dôkazy samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi známymi už v pôvodnom konaní mohli viesť k inému rozhodnutiu než je pôvodné právoplatné rozhodnutie uvedené v ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodne právoplatné rozhodnutie sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

V danom prípade je nutné uviesť, že T. X. bola rozsudkom Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/107/2012 uznaná vinnou z pokračovacieho zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a odsúdená podľa § 172 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j) Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a súčasne uložením ochranného dohľadu. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline, sp.zn. 1To/12/2014 zo dňa 14. apríla 2014 bola T. X. uznaná vinnou z pokračovacieho obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. e) Tr. zák., za čo ju okresný súd odsúdil podľa § 172 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 10 rokov, na výkon ktorého bola podľa § 48 ods. 4 Tr. zák. zaradená do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a súčasne jej bol uložený ochranný dohľad na 30 mesiacov.

Krajský súd, pokiaľ ide o vinu obžalovanej, poukázal nielen na výpoveď obžalovaného G. A., ale aj na výpoveď samotnej obžalovanej T. X. zo dňa 15.5.2012, ako aj výpoveď F. O. konštatujúc, že z výpovede samotnej obžalovanej je zrejmé, že menovaná si kupovala a prechovávala drogy vo väčšom rozsahu a z výpovede obžalovaného A. okresný súd už v skutkovej vete rozsudku ustálil, že od neho kúpila pervitín celkom minimálne v hodnote 4.800,- Eur, čo je najmenej 480 obvykle jednorázových dávok. Krajský súd tiež konštatoval, že nemá pochybnosti o výpovediach obžalovaného G. A., aj s prihliadnutím na to, že obžalovaná sa k trestnej činnosti priznala a jej výpoveď zrozumiteľne preukazuje pravdivosť výpovedí obžalovaného G. A.. Je teda zrejmé, že výpoveď G. A. v tomto trestnom konaní bola pre súd zásadná a zohrala dôležitý význam pri rozhodovaní o vine obžalovanej. Je teda zrejmé, že naďalej plynie snaha spochybňovať výpoveď G. A., pričom je nesporné, že na verejnom zasadnutí bol G. A. vypočutý, keďže jedným z dôvodov návrhu na povolenie obnovy konania bola tá skutočnosť, že A. sa mal ospravedlniť obžalovanej za to ako vypovedal. Faktom zostáva, že na verejnom zasadnutí G. A. uviedol, že pripúšťa, že sa mohol na hlavnom pojednávaní v strese zle vyjadriť, pokiaľ ide o množstvo drog...myslí si, že krajský súd nesprávne pochopil, mohol sa aj zle vyjadriť ohľadne množstva drog, ktoré mal odovzdať X., mohlo to byť aj tým, že vypovedal vo vzťahu k V....mohol X. predať asi tak 5-krát drogy v jednorázových dávkach, nebolo to v takej hodnote ako uvádzal predtým. Potvrdil, že sa ospravedlnil X. z dôvodu, že čítal rozsudok krajského súdu a tak musel uviesť tie množstvá drog a tie skutočnosti, keď krajský súd sa domnieval, že tam chodil 4 až 5-krát týždenne z dôvodu odovzdávania jej drog. X. sa vlastne ospravedlnil z toho dôvodu, že musel niečo popliesť, keď krajský súd tak rozhodol.

Krajský súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu uvedenom v napadnutom uznesení, že v prevažnej časti ako návrhu, tak aj podanej sťažnosti sa odsúdená fakticky domáha nového hodnotenia dôkazov, ktoré už bolo vykonané súdmi oboch stupňov. Vo vzťahu k týmto námietkam sa nejedná o nové skutočnosti a tieto dôkazy boli predmetom preverovania a rozhodovania súdov v základnom konaní. Pokiaľ však ide o výpoveď spoluodsúdeného G. A., je zrejmé, že tento v istých skutočnostiach mení svoju predchádzajúcu výpoveď, avšak fakticky ospravedlňujúcim spôsobom vo vzťahu k odsúdenej s tým, že súd jeho výpoveď nesprávne pochopil.

Je potrebné uviesť, že každú výpoveď je potrebné hodnotiť nielen jednotlivo, ale aj vo vzájomných súvislostiach tak, ako to urobil aj okresný a krajský súd v základnom konaní. Takémuto hodnoteniu bola podrobená aj výpoveď G. A., pričom jeho súčasné vyjadrenia vo forme: mohol som sa zle vyjadriť, mohlo to byť a pod. nemôžu znamenať takú zmenu jeho výpovede, ktorá by bola jednoznačná a súdom akceptovateľná. Samotný G. A. uviedol, že k takémuto zisteniu dospel po tom, ako si prečítal rozhodnutie krajského súdu, pričom krajský súd môže predpokladať, že v prípade, že by sa v tomto rozhodnutí dočítal skutočnosti, ktoré nezodpovedajú pravde, mohol tieto bezprostredne oznámiť súdu sám. Možno tiež predpokladať, že ospravedlnenie zo strany A. adresované odsúdenej X. bolo motivované práve tým, že vypovedal pravdu a na základe tejto výpovede bol uložený odsúdenej trest vo výmere 10 rokov. Zmenu výpovede však krajský súd považuje za účelovú s ohľadom na to, že A. nebol vypočutý v základnom konaní len jedenkrát, bol vypočutý niekoľkokrát a z jeho výpovedí ako okresný súd, tak aj krajský súd jednoznačne vychádzal. Obdobne tak krajský súd vyhodnotil aj list F. O..

Krajský súd považuje za potrebné poukázať tiež na to, že na verejnom zasadnutí dňa 8.3.2016 boli procesné strany dotazované na návrhy na doplnenie dokazovania, pričom ako obhajca, tak aj odsúdená uviedli, že žiadne návrhy na doplnenie dokazovania nemajú. Pokiaľ v sťažnosti namietajú, že neboli vykonané ďalšie nimi navrhované dôkazy, toto nezodpovedá skutočnosti.

Súd v konaní o povolení obnovy konania vykonal potrebné dôkazy, správne tieto vyhodnotil a dospel k správne záveru, že nie sú dané nové skutočnosti a dôvody, ktoré by mali vplyv na samotný skutok a skutkové zistenia okresného súdu. Odsúdená svojím návrhom principiálne sleduje prehodnotenie dôkazov vo svoj prospech, avšak skutočnosti, ktoré vyšli najavo po vyhlásení právoplatného rozhodnutia a dôkazy, ktoré by boli súdu skôr neznáme nie sú takými, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie o vine odsúdenej. Na základe takéhoto hodnotenia predložených dôkazov aj krajský súd dospel k záveru o správnom názore okresného súdu a správnosti jeho rozhodnutia, keď nepovolil obnovu konania v prospech obžalovanej. Z uvedených dôvodov sťažnosť odsúdenej T. X. ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.